

Parlamentet gör gällande att rådet antog förordningen på felaktig rättslig grund, eftersom artikel 349 FEUF inte kan användas som rättslig grund för alla vidtagna åtgärder, utan enbart för vissa som består i undantag från unionsrättens tillämpning på Mayotte. Den angripna förordningen genomför emellertid även åtgärder på områden inom ramen för den gemensamma fiskepolitiken och skyddet för folkhälsan som inte är motiverade av just den strukturella, sociala och ekonomiska situationen i Mayotte.

Enligt parlamentet borde den berörda rättsakten ha antagits, med utgångspunkt från vad den reglerar, med stöd av artiklarna 43.2 FEUF, 168.4 b FEUF och 349 FEUF i förening, och inte enbart med stöd av sistnämnda artikel.

⁽¹⁾ EUT L 354, s. 86

Talan väckt den 21 mars 2014 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Mål C-133/14)

(2014/C 175/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, W. Mölls och D. Martin)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets direktiv 2013/64/EU av den 17 december 2013 om ändring av rådets direktiv 91/271/EEG och 1999/74/EG, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2006/7/EG, 2006/25/EG och 2011/24/EU med anledning av ändringen av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen ⁽¹⁾,
- upprätthålla verkningarna av direktiv 2013/64/UE till dess att ett nytt direktiv som antagits på korrekt rättslig grund trätt i kraft, och
- förplikta Europeiska unionens råd att bära rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har yrkat att direktiv 2013/64/EU som rådet antog med stöd av artikel 349 FEUF ska ogiltigförklaras.

Kommissionen har kritiserat rådets antagande av detta direktiv då kommissionen hade föreslagit att det skulle antas på grundval av sektorsspecifika grundläggande rättsakter, närmare bestämt artiklarna 43.2, 114, 153.2, 168 och 192.1 FEUF.

I enlighet med syftet med det angripna direktivet bedömde kommissionen att artikel 349 FEUF inte kunde användas som rättslig grund. Artikel 349 FEUF är endast tillämplig när fråga är om undantag från principen att primärrätten ska tillämpas på de yttersta randområdena, såsom föreskrivs i artikel 355.1 FEUF. Det aktuella direktivet anpassar emellertid endast sekundärrätten för att bemöta den situation som uppstått genom ändringen av Mayottes ställning, utan att göra undantag från fördragen. Denna tolkning bekräftas inte bara av lydelsen av artikel 349 FEUF, utan även av fördragets system för rättsliga grunder, samt av denna artikels historiska ursprung.

⁽¹⁾ EUT L 353, s. 8